

ΣΥΓΚΛΗΣΙΣ ΤΟΥ «ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΩΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΩΝ ΙΔΡΥΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΗΣ» ΕΙΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΑ

Ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος ὁ Γ' μετέσχευεν εἰς τὴν σύγκλησιν τοῦ «Συμβουλίου τῶν θρησκευτικῶν Καθιδρυμάτων τῆς Ἀγίας Γῆς», λαβοῦσαν χώραν τὴν 5^{ην} Αὐγούστου 2009, εἰς τὸ ξενοδοχεῖον American Colony τῆς Ἀνατολικῆς Ἱερουσαλήμ. Τὸ «Συμβούλιον τῶν θρησκευτικῶν Καθιδρυμάτων τῆς Ἀγίας Γῆς» / “COUNCIL OF THE RELIGIOUS INSTITUTIONS OF THE HOLY LAND” ἔχει τὴν ἀρχὴν τῆς συστάσεως αὐτοῦ εἰς τὸ ἔτος 2005. Συνεστήθη μέ τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ State Department τῶν Η.Π.Α. καὶ συμφωνίαν ἀντιπροσώπων τῶν τριῶν θρησκειῶν, Ἰουδαϊσμοῦ, Χριστιανισμοῦ καὶ Ἰσλάμ, ἵνα συνεχίσῃ καὶ συμπληρώσῃ τὸ ἔργον τῆς Διασκέψεως τῆς Ἀλεξανδρείας, τῆς ἀρξαμένης δηλαδὴ εἰς Ἀλεξάνδρειαν τὸν Ἰανουάριον τοῦ 2002 εἰρηνευτικῆς πρωτοβουλίας τῶν θρησκειῶν νά συμβάλουν εἰς τὴν ἐπίλυσιν τῆς Ἰσραηλινῆς – Παλαιστινιακῆς διαμάχης.

Οἱ κυριώτεροι στόχοι τοῦ Συμβουλίου τούτου εἶναι:

1. Ἡ δημιουργία κλίματος ἀμοιβαίου σεβασμοῦ μεταξύ τῶν ὁπαδῶν τῶν τριῶν θρησκευμάτων εἰς τὴν Ἀγίαν Γῆν καὶ σεβασμοῦ τῶν ἱερῶν αὐτῶν τόπων ἐν αὐτῇ.
2. Ἡ ἀποφυγὴ δυσφημίσεως ἢ προσβολῆς ἢ κατασυκοφαντήσεως τοῦ ἄλλου καὶ ὁ σεβασμὸς τοῦ προσώπου, τῆς ἀξιοπρεπείας καὶ τῆς ἐλευθερίας αὐτοῦ.
3. Ὁ σεβασμὸς τοῦ θρησκευτικοῦ χαρακτηῖρος τῶν Ἱεροσολύμων καὶ ἡ δυνατότης ἐλευθέρας προσβάσεως εἰς αὐτὴν διὰ τοὺς ὁπαδούς τῶν τριῶν θρησκευμάτων καὶ πάντα ἄνθρωπον ἐπισκεπτόμενον αὐτήν.

Οἱ μετέχοντες εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦτο πιστεύουν ὅτι δύνανται νά συμβάλουν εἰρηνευτικῶς καὶ συμφιλίωτικῶς αἱ τρεῖς θρησκεῖαι εἰς τὴν δημιουργίαν κλίματος πολιτικῆς ὑφέσεως. Ἄνευ ἐπιλύσεως τοῦ θρησκευτικοῦ προβλήματος τῆς Ἱερουσαλήμ πιστεύουν ὅτι δέν δύναται νά ὑπάρξῃ οὔτε πολιτικὴ λύσις.

Ἡ παροῦσα συνάντησις εἶχεν ὡς κύριον θέμα αὐτῆς τὰ ἐγχειρίδια διδασκαλίας εἰς τὰ σχολεῖα τοῦ Ἰσραήλ καὶ τῆς Παλαιστίνης, “The Israeli Palaestinian School Book Project”. Αὕτη ἤρξατο διὰ συντόμου προσφωνήσεως – καλωσορίσματος ὑπὸ τοῦ Γραμματέως τοῦ Συμβουλίου Rev. Trond Bakkevitz, ὁ ὁποῖος καὶ ὑπεγράμμισε τὴν σημασίαν τῶν σχολικῶν ἐγχειριδίων εἰς τὰ σχολεῖα τοῦ Ἰσραήλ καὶ τῆς Παλαιστίνης διὰ τὴν προσέγγισιν τῶν δύο λαῶν, τὴν δημιουργίαν κλίματος πολιτικῆς ὑφέσεως καὶ ἐμπιστοσύνης καὶ τὴν συμφιλίωσιν καὶ εἰρηνικὴν συμβίωσιν.

Εἰς τὴν συνάντησιν αὐτὴν μετέσχον οἱ ἀρχηγοὶ τῶν χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Ἀγίας Γῆς, ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος ὁ Γ', ὁ Λατῖνος Πατριάρχης κ. Φουὰδ Τουάλ, ὁ πρῶην Λατῖνος Πατριάρχης κ. Μισέλ Σαμπάχ, ὁ Ἀγγλικανὸς Ἐπίσκοπος κ. Σάχελ Νταουάνι, ὁ Λουθηρανὸς Ἐπίσκοπος κ. Μουνίμπ Γιουνάν κ. ἄ., ἐκπρόσωποι τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ, ὡς ὁ ραββῖνος κ. Δαυίδ Ρόζεν, ὁ ραββῖνος Δαυίδ Μπρόντμαν, ὁ ἀρχираββῖνος τῆς Χάϊφας κ. Σάερ Γιασούρ

Κοέν.

Δέν κατέστη δυνατόν νά παραστούν εκπρόσωποι τοῦ Ἰσλάμ καί τῆς Παλαιστινιακῆς Αὐτονομίας, λόγω τοῦ προσφάτως δημιουργηθέντος κλίματος πολιτικῆς ἐντάσεως. Παρέστησαν ὅμως ὁ κ. Basri Saleh, Ἀναπληρωτῆς Ὑπουργός Σχεδιασμοῦ καί Ἀναπτύξεως τῆς Παλαιστινιακῆς Αὐτονομίας, προσωπικότητες ἐκ τοῦ χώρου τῆς Παιδείας τοῦ Ἰσραήλ καί τῆς Παλαιστινιακῆς Αὐτονομίας, ἀλλά καί εκπρόσωποι διπλωματικῶν ἀντιπροσωπειῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Μετά τήν ἐναρκτήριον προσφώνησιν τοῦ Γραμματέως, προσεφώνησε τούς μετέχοντας τῆς συναθίσεως αὐτῆς ἐξ ὀνόματος τῶν χριστιανῶν θρησκευτικῶν ἀρχηγῶν ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, ὑπογραμμίζων τά ἑξῆς:

Τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων προωθεῖ τήν Παιδείαν καί εἶναι γνωστόν τό γεγονός ὅτι προσφέρει ἀρίστης ποιότητος ἐκπαίδευσιν. Ἡ Παιδεία δέν εἶναι ἀπλῶς ὠφέλιμος καθ' ἑαυτήν, ἀλλά συμβάλλει εἰς τήν παῦσιν τῶν προκαταλήψεων, τῆς ἀγνοίας καί εἰς τήν πρόοδον τῶν κοινωνιῶν. Ἡ Παιδεία εἶναι ἀναγκαῖον νά ἔχη σφαιρικήν κατεύθυνσιν, οὕτως ὥστε νά ὁδηγῇ εἰς τήν διεύρυνσιν τοῦ νοός τῶν ἐκπαιδευομένων. Ἀγνοια καί προκατάληψις ἀπόστασιοποιοῦν τούς ἀνθρώπους καί δημιουργοῦν χάσματα εἰς τάς κοινωνίας. Οἱ Ἑβραϊόπαιδες θά πρέπει νά ἐνημερωθοῦν σχετικῶς μέ τόν Χριστιανισμόν καί τό Ἰσλάμ. Ταυτοχρόνως, οἱ Χριστιανόπαιδες θά πρέπει νά ἐνημερωθοῦν διά τόν Ἰουδαϊσμόν καί τό Ἰσλάμ καί τά τέκνα τοῦ Ἰσλάμ θά πρέπει νά λάβουν μίαν βασικήν ιδέαν διά τόν Ἰουδαϊσμόν καί τόν Χριστιανισμόν. Ἐπομένως, ἡ Ἱερουσαλήμ, (καί λέγοντες «Ἱερουσαλήμ», ἐννοοῦμεν τήν Παλαιάν Πόλιν), δύναται νά μετατραπῇ εἰς ἕν δια-θρησκευτικόν καί δια-πολιτισμικόν κέντρον, ἐφόσον ἄλλωστε εἰς τήν Ἱερουσαλήμ ἤδη βιοῦμεν τήν ἐμπειρίαν μίας κοινωνίας ἀνθρώπων διαφόρων θρησκευτικῶν πεποιθήσεων καί πολιτισμῶν. Τό μέλλον τῆς Ἀγίας Γῆς ἔγκειται εἰς τόν ἀμοιβαῖον σεβασμόν, τήν ποικιλίαν καί τήν συμφιλίωσιν. Κλείς διά τήν ἐπίτευξιν τῶν στόχων αὐτῶν εἶναι ἡ Παιδεία. Διά τοῦτο τό Συμβούλιον πρέπει νά καταβάλλῃ φιλοτίμους προσπάθειας διά τήν κατοχύρωσιν τῶν ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων καί τήν ἀρίστην κατάρτισιν τῶν μαθητῶν. Εἵμεθα εὐτυχεῖς νά ὑποστηρίξωμεν τό ἐκπαιδευτικόν σχέδιον τοῦτο καί ἀναμένομεν νά ἴδωμεν τούς καρπούς τῶν προσπαθειῶν τοῦ Συμβουλίου.

Ἠκολούθησεν ἡ προσφώνησις τοῦ ραββίνου κ. Δαυίδ Ρόζεν, ὁ ὁποῖος εἶπεν ὅτι ἀντιπροσωπεύει εἰς τό Συμβούλιον τοῦτο τήν ἀρχираββινεΐαν τοῦ Ἰσραήλ καί ἀνεφέρθη εἰς τήν Διάσκεψιν τῆς Ἀλεξανδρείας, πρόδρομον τοῦ Συμβουλίου τούτου, εἰς τήν ὁποίαν μετέσχον προσωπικότητες πολιτικά ἢ θρησκευτικά, Ἰουδαίων, Χριστιανῶν, καί Μουσουλμάνων τῇ ἰδίᾳ αὐτῶν πρωτοβουλία, μέ σκοπόν τήν συμβολήν εἰς τήν εἰρηνευτικήν προσπάθειαν τῆς Μέσης Ἀνατολῆς. Οὗτος ἀνεφέρθη ἐπίσης εἰς τήν συνάντησιν τῶν θρησκευτικῶν ἀρχηγῶν εἰς τήν Οὐάσινγκτον, πρό τῆς Διασκέψεως εἰς Ἀννάπολιν. Ὑψαρίστησε τόν κ. Trond Bakkevitz διά τήν δύναμιν αὐτοῦ νά κινητοποιῇ τήν πρωτοβουλίαν τῆς εἰρηνεύσεως, παρά τάς ἀπογοητεύσεις αὐτοῦ ἐκ τῶν τοπικῶν ἡμῶν ἀποτυχιῶν. Ὑψαρίστησε τόν ἐκπρόσωπον τῆς Νορβηγικῆς Κυβερνήσεως καί τῶν Η.Π.Α. διά τάς εἰρηνευτικάς αὐτῶν προσπάθειας. Ὑπεγράμμισε τήν σημασίαν τῆς ἀποστολῆς τοῦ Συμβουλίου νά προωθῇ τόν ἀμοιβαῖον σεβασμόν μεταξύ τῶν θρησκειῶν, τήν ἀξιοπρέπειαν τῶν ἀνθρώπων καί τήν ἐλευθερίαν αὐτῶν καί νά καταπολεμῇ πᾶν εἶδος προσβολῆς καί δυσφημίσεως τοῦ ἄλλου. «Αἱ ἀρχαί αὗται ὄντως ἀποτελοῦν», εἶπε, «τήν βάσιν μιᾶς εἰρηνικῆς πολιτικῆς λύσεως καί συμφιλίωσεως».

Ἐν συνεχείᾳ ὠμίλησεν ὁ Ἐκπρόσωπος τῆς Ἀμερικανικῆς πρεσβείας εἰς Τέλ – Ἀβίβ κ. Λούις Μορένο, ὁ ὁποῖος εἶπεν ὅτι πέρα τῆς σημασίας τῆς τηρήσεως τοῦ ὁδικοῦ χάρτου (road map), πέρα τῆς σημασίας τῆς ὑπάρξεως δύο κρατῶν, σημασίαν μεγάλην ἔχει ἡ ἀποφυγὴ δημιουργίας κλίματος ἐξάψεως καὶ ἡ καταπολέμησις τῆς ὑπονομεύσεως τῆς μιᾶς ἐθνικῆς ὀντότητος ὑπὸ τῆς ἄλλης. Οὗτος ἀνεφέρθη εἰς τὴν σπουδαιότητα τῆς Παιδείας τῆς νεολαίας διὰ μίαν εἰρηνικὴν συμβίωσιν.

Ἐν συνεχείᾳ ὠμίλησεν ὁ κ. Greg Markese, ὁ ὁποῖος ἐτόνισε τὴν ἀξίαν τοῦ Project τούτου διὰ τὴν προετοιμασίαν τῆς εἰρηνικῆς συμβιώσεως τῶν δύο λαῶν.

Ὁ κ. Trond Bakkevitz εἰς τὰς μεταξύ τῶν ὁμιλητῶν παρεμβάσεις αὐτοῦ ἐτόνισε, πόσῃν σημασίαν ἔχουν αἱ Ἐκκλησίαι, τὰ σχολεῖα, οἱ παντός εἶδους ἐκπαιδευτικοὶ ὀργανισμοὶ νὰ μεταδίδουν τὴν διδασκαλίαν περὶ τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου ὡς εἰκόνος τοῦ Θεοῦ.

Ἐν συνεχείᾳ ὠμίλησεν ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου ὁ Chair Professor Race Wexler, ἀντιπρόσωπος τοῦ State Department τῶν Η.Π.Α., ὅστις ὑπεγράμμισε τὴν σημασίαν τοῦ ἔργου τῆς παιδείας διὰ τὴν εἰρηνικὴν συμβίωσιν, τὸ ὁποῖον ἦτο ἔμπνευσις τοῦ «Συμβουλίου τῶν Θρησκευτικῶν Ἀρχηγῶν τῆς Ἀγίας Γῆς» καὶ ἀνέλυσε τὰς μεθόδους τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ ἔργου τούτου διὰ τῆς συλλογῆς πληροφοριῶν καὶ ἀποκτήσεως γνώσεων ὑπὸ εἰδικῶν ὁμάδων, βοηθουμένων ὑπὸ τῶν Ὑπουργείων Παιδείας τῶν χωρῶν τῶν ἀναμεμειγμένων εἰς τὴν πρωτοβουλίαν τῆς εἰρήνης. Εἰς τὸ τέλος τῆς συνεδρίας ταύτης, ὁ κ. Trond Bakkevitz ἐξέφρασε τὴν εὐχαρίστησιν αὐτοῦ διὰ τὸ ἐπίπεδον τῶν παρουσιάσεων καὶ ἐπεσήμανε τὸ κενόν τῆς ἐλλείψεως παρουσίας Παλαιστινίων καὶ Μουσουλμάνων. Τὴν εὐθύνην διορισμοῦ τῶν ἀντιπροσώπων τούτων ἔχει ἡ Παλαιστινιακὴ Αὐτονομία.

Διαρκοῦντος τοῦ γεύματος τῶν «Ἐκπροσώπων τῶν Θρησκευτικῶν Καθιδρυμάτων», ἐγένετο συζήτησις μεταξύ αὐτῶν περὶ τῆς συντάξεως κειμένου ἀφορῶντος εἰς τὸ μέλλον τῶν Ἱεροσολύμων. Τὸ περίγραμμα τῶν ἀνταλλαγισῶν περὶ τοῦ θέματος τούτου ἀπόψεων ἔχει ὡς ἑξῆς:

Τὸ θέμα τοῦτο, τοῦ μέλλοντος δηλαδή τῶν Ἱεροσολύμων, συνεζητήθη μετ' ἐνίων μελῶν τοῦ Συμβουλίου εἰς Oslo καὶ εἰς Οὐάσινγκτον. Γίνονται ἀποδεκταὶ αἱ θέσεις: «Ὅλαι αἱ θρησκεῖαι ἔχουν θέσιν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, ὅλαι αἱ θρησκεῖαι ἔχουν ἱστορικὸν σύνδεσμον μετὰ τῆς Ἱερουσαλήμ. Λέγοντες «Ἱερουσαλήμ», ἐννοοῦμεν τὴν Παλαιάν Πόλιν. Ἡ καρδιά τοῦ προβλήματος εἶναι βασικῶς δύο προσκυνηματικοὶ χῶροι, τοῦ Ναοῦ τοῦ Σολομῶντος καὶ τοῦ Τάφου τῶν Πατριαρχῶν εἰς Χεβρῶνα. Διὰ τοὺς χώρους τούτους ὑπάρχει ἀμοιβαία φοβία μεταξύ ὁπαδῶν τοῦ Τουδαϊσμοῦ καὶ τοῦ Ἰσλάμ. Ὁ σεβασμὸς τῆς ἱστορίας καὶ τῶν ὁρίων ἐκάστου θρησκευματος, ὡς ἐγένετο ἐπὶ Πατριάρχου Σωφρονίου καὶ Χαλίφου Ὁμάρ Χατάμπ, δύναται νὰ ἀποτελέσῃ τὴν ἀπαρχὴν τῆς ἐπιλύσεως τοῦ πολιτικοῦ προβλήματος. Ὑπάρχει ἡ ἄποψις ὅτι τὸ πολιτικὸν πρόβλημα δημιουργεῖ τὸ θρησκευτικόν, ἐνῶ ὑπάρχει καὶ ἡ ἐπικρατεστέρα ἄποψις, ὅτι τὸ θρησκευτικὸν πρόβλημα εἰς τὸν ἱερόν τοῦτον χῶρον δημιουργεῖ καὶ τὴν πολιτικὴν πόλωσιν. Διὰ τῆς παιδείας καλλιιεργεῖται κλῖμα θρησκευτικῆς ἀνοχῆς καὶ συμβιώσεως».

Ἐν συνεχείᾳ ἐγένετο ἡ ἐξέτασις τοῦ σχεδίου προγράμματος διὰ τὰς δραστηριότητας τοῦ Συμβουλίου θρησκευτικῶν Ἀρχηγῶν τῆς Ἀγίας Γῆς κατὰ τὸ ἔτος 2009-2010, μέ κυριωτέρας προτεραιότητος τὴν Ἱερουσαλήμ, τὴν πρόσβασιν εἰς τοὺς Ἁγίους Τόπους, τὴν παιδείαν, τὴν πολιτικὴν ἐνεργοποίησιν τοῦ Συμβουλίου

πρός τήν Ἰσραηλινήν καί Παλαιστινιακήν κυβέρνησιν καί μή Κυβερνητικές Ὑπηρεσίες, τήν δημιουργίαν ἱστοσελίδος τοῦ Συμβουλίου, τόν διορισμόν νέας Ἰσλαμικῆς ἀντιπροσωπείας εἰς τό Συμβούλιον καί τόν καθορισμόν τῆς ἐπομένης συγκλήσεως τοῦ Συμβουλίου, τήν 3^η Νοεμβρίου 2009 καί τῆς μεθεπομένης, τήν 22^α Ἀπριλίου 2010.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

ngg_shortcode_0_placeholder